

Arrest

nr. 272 848 van 17 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 december 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 04 januari 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de 1ste verzoekende partij en haar advocaat P. CIOCOTISAN, die eveneens *loco* advocaat S. TUCI verschijnt voor de 2de verzoekende partij en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 22 februari 2021 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 24 februari 2021.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekende partijen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 april 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 3 juni 2021 en 5 augustus 2021 en verzoekster op 22 november 2021.

1.3. Op 16 december 2021 besloot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen. Deze beslissingen werden op 17 december 2021 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van Z. A. (verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Gjegjan (Albanië) en bezit u de Albanese nationaliteit. In 2011 werd u lid van de socialistische partij (Albanees: Partia Socialiste e Shqipërisë) in Albanië. In 2013 werd u voorzitter van de jongerenafdeling van de partij in Gjegjan. U werd dat jaar ook benoemd tot hoofd van het gezondheidsdirectoraat van de gemeente Pukë. In 2015 won uw partij de verkiezingen en werd u benoemd tot vice-voorzitter van de gemeente Pukë. In de periode tussen 2015 en 2017 probeerde u uw verkiezingsprogramma te verwezenlijken. Toen er kinderen vergiftigd werden in een school in Gjegjan, klaagde u dit publiekelijk aan. Ook toen er een omkopingsschandaal aan het licht kwam waarbij de voetbalclub waarvan u voorzitter was betrokken was, klaagde u de corruptie en maffiapraktijken publiekelijk aan. U gaf een interview aan de televisiezender Voice of America waarbij u verklaarde dat de economische situatie van de gemeente Pukë heel slecht was en waarin u steun vroeg van de Albanese regering. In 2017 nodigde u de Albanese premier Edi Rama uit om naar Pukë te komen. U verklaarde tijdens zijn bezoek aan de bewoners dat u tegen corruptie was en dat u hen altijd zou vertegenwoordigen. U gaf ook tijdens een interne vergadering van de socialistische partij openlijk aan dat er volgens u teveel corruptie was. Deze kritiek viel slecht bij uw partijgenoten. De burgemeester van Pukë, Gjon Gjonaj, en de burgemeester van Lezhë, Pjerin Ndreu, beiden leden van de socialistische partij en voorzitter van de lokale afdeling van die partij in hun gemeente, zagen in u een politieke concurrent. U bent ervan overtuigd dat Gjon Gjonaj uw neef L.(...) Z.(...) er om die reden toe heeft aangespoord om een oude bloedwraak tussen uw familie en de familie S.(...) terug op te rakelen. In januari 2018 werd uw vader gearresteerd in het kader van een conflict met uw neven in verband met werken aan een waterput die door de gemeente werden uitgevoerd. Uw neef L.(...) Z.(...) beweerde dat uw familie nog bloed verschuldigd was aan de familie S.(...). U vermoedt dat Gjon Gjonaj de arrestatie van uw vader heeft bevolen en daarbij zijn bevoegdheden te buiten is gegaan. Omdat het binnen de Albanese cultuur niet mogelijk is om samen te werken met de mensen die uw vader lieten arresteren, besloot u op 18 januari 2018 uw ontslag in te dienen als vice-voorzitter van de gemeente Pukë. U diende diezelfde dag nog bij de politie een aangifte in tegen uw zes neven wegens het aanzetten tot bloedwraak, wat verboden is in Albanië. U diende eveneens een klacht in tegen burgemeester Gjon Gjonaj wegens het overschrijden van zijn bevoegdheden. Sinds 19 januari 2019 praten de leden van de familie S.(...) niet meer tegen u, waaruit u afleidt dat er mogelijk problemen op til zijn met deze familie in de toekomst. U plaatste videocamera's om het huis van uw vader te bewaken. Nadat u ontslag had genomen, deed uw vader zijn beklag over de situatie bij Gjon Gjonaj, die een oude schoolkameraad van hem was. Ze maakten ruzie. Enkele maanden later werd uw vader ontslagen bij de administratieve dienst van de gemeente Gjegjan. Volgens u gaat het om een geval van politieke discriminatie vanwege burgemeester Gjon Gjonaj. Na uw eigen ontslag woonde u enkele maanden bij uw ouders in Gjegjan. U vertrok in 2018 voor drie of vier maanden naar de Verenigde Staten. U keerde terug naar Albanië omdat u wilde weten wat er was geworden van uw aangifte en omdat u de rechtszaak wilde volgen. Na uw terugkeer opende u op 1 juni 2019 een café-bar in Pukë. Als café-uitbater werd uw zaak herhaaldelijk bezocht door de belastingdienst, ook al was de boekhouding volgens u perfect in orde. U vermoedt dat Pjerin Ndreu hierachter zat en dat hij op die manier wou intimideren. Toen de Covid-19 pandemie uitbrak, gaf u een interview waarbij u stelde dat kleine zelfstandigen in de regio Lezhë steun nodig hadden van de Albanese regering en waarbij u vroeg om een vermindering van de belastingen. Op 27 mei 2020, twee jaar nadat u ontslag had genomen als vice-voorzitter van de gemeente Pukë, werd er door de Albanese staatscontrole tegen u een klacht ingediend bij het parket. U werd er in deze zaak van beschuldigd uw bevoegdheden te hebben overschreden toen u nog vice-voorzitter van de gemeente was. U werd in het kader van deze zaak 4 keer opgeroepen voor ondervraging. U bent ervan overtuigd dat Gjon Gjonaj en Pjerin Ndreu achter deze beschuldigingen zitten en dat zij u op die manier willen weggagen als verkiezingskandidaat voor de gemeente en het parlement. Tussen Kerstmis 2020 en nieuwjaar 2021 werd u op een bosweg tussen Lezhë en Gjegjan tegengehouden door drie onbekenden. Ze bedreigden u met uw leven en scholden uw familie uit. Ze zeiden dat u geen kritiek meer mocht geven op de socialistische partij en verwezen naar het interview dat u had gegeven in verband met kleine handelszaken. Na deze bedreigingen sprak u met een kennis van u die politie-inspecteur is in uw regio en wiens naam u niet wilt vernoemen. Hij raadde u aan dat u voorzichtig moest zijn, dat u zo weinig mogelijk moest publiceren op sociale media en dat u er beter aan kon doen om het land te verlaten.

Op 16 januari 2021 verliet u Albanië met de wagen samen met uw neef Au.(...) R.(...). Uw zoon, vader en echtgenote bleven in Albanië achter. Via Kosovo, Noord-Macedonië, Servië, Hongarije, Kroatië, Slowakije en Tsjechië reisde u naar Duitsland waar u verbleef bij een neef in Bonn. U stuurde in Duitsland een e-mail met de vraag een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Toen u na veertien dagen nog niets had gehoord, besloot u de reactie van de Duitse autoriteiten niet af te wachten. Op 23 februari 2021 kwam u in België aan. Op 25 februari 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 mei 2021 werd u vrijgesproken van corruptie door de rechtbank van eerste aanleg in Pukë. De dienst voor de staatscontrole ging in beroep tegen deze uitspraak bij het hof van beroep in Shkodër. Op 25 juni 2021 besliste het hof van beroep van Shkodër om het vonnis van 11 mei 2021 te bevestigen.

In de klacht die u zelf indiende tegen Gjon Gjonaj en tegen uw neven, is het nooit tot een rechtszaak gekomen. U vermoedt dat het onderzoek werd geseponneerd door de hoofdprocureur van Pukë, mevrouw E.(...) K.(...). U bent ervan overtuigd dat zij de zaak geseponneerd heeft omdat haar echtgenoot, de heer G.(...) K.(...), als voorzitter van de gezondheidsdienst in Pukë benoemd werd door de heer Gjonaj en tevens een goede vriend van de heer Gjonaj is. U ondernam geen verdere stappen in deze zaak omdat u vreest dat uw tegenstanders in Pukë te machtig zijn voor u en omdat er niemand is die u in Albanië bescherming kan bieden.

Tegen Gjon Gjonaj en Pjerin Ndreu is een onderzoek gevoerd door de Duitse krant Bild, waarbij zij ervan beschuldigd worden een schooldirecteur te hebben gechanteerd om voor de socialistische partij te stemmen. Bovendien hebben uw beide tegenstanders volgens datzelfde dossier in Bild connecties met criminele structuren die zich bezighouden met corruptie en drugs. Op 16 april 2021 verscheen een onderzoek van het SPAK (Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime, Albanees: Struktura e Posaçme Anti-Korrupsion), waaruit bleek dat Gjon Gjonaj en Pjerin Ndreu connecties hebben met mensen die in Italië zijn veroordeeld voor prostitutie en ook linken hadden met mensen die hier in België zijn veroordeeld voor moord. U stelt dat uw tegenstanders in Pukë te machtig zijn voor u en dat er niemand is die u daar bescherming kan bieden.

Na uw aankomst in België, werd uw echtgenote via WhatsApp door een collega aangemaand om voor de socialistische partij te stemmen bij de gemeenteraadsverkiezingen. Een collega-leerkracht liet haar verstaan dat ze, indien ze niet voor de partij zou stemmen, riskeerde om haar job kwijt te raken. Eind juni 2021 kreeg uw echtgenote te horen dat zij zou overgeplaatst worden naar een andere dienst, die veel verder gelegen is van jullie woonplaats dan de plek waar zij tevoren werkte. U vermoedt dat dit komt omdat zij uw familienaam draagt en omdat uw politieke tegenstanders weten dat zij uw echtgenote is. Op 11 juli 2021 verliet uw echtgenote Albanië samen met uw vierjarige zoon Ar.(...). Zij reisde met het vliegtuig naar België en kwam hier op diezelfde dag aan. Op 20 juli 2021 diende ook zij een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u naar de gevangenis gestuurd te worden omwille van politieke redenen. Daarnaast vreest u ook een politiek geïnspireerde aanslag op uw leven, gericht tegen uw persoon of tegen uw overige familieleden. U vreest dat u verwikkeld zal raken in een bloedwraak met de familie S.(...) en dat uw vader en broer, als er iets met u zou gebeuren, verplicht zullen zijn om wraak te nemen. U koestert ook een vrees voor uw vader, uw echtgenote, uw zus en uw zoon Ar.(...), en dit omwille van dezelfde redenen die u voor uzelf hebt aangehaald.

U kan niet naar Tirana of een andere regio in Albanië te verhuizen omdat u vreest dat u zich, waar u zich ook zou vestigen, op een gegeven moment toch zou moeten registreren bij de gemeente waardoor de socialistische partij te weten zou komen waar u zich bevond. U vreesde daarnaast ook dat u, als u in Albanië zou blijven, nooit een job bij de staat zou kunnen vinden zolang Edi Rama en de socialistische partij er aan de macht zijn. U vreest ook dat u nooit een eigen zaak zou kunnen oprichten in Albanië omdat alle structuren en instanties in handen zijn van de socialistische partij. U vreest daarnaast ook dat u in Tirana bezoek zou krijgen van dezelfde criminele structuren die u in Lezhë het leven zuur maakten.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw Albanese identiteitskaart (d.d. 4 september 2020, geldigheidsduur 10 jaar); uw Albanese paspoort (d.d. 10 september 2020, geldigheidsduur 10 jaar); een kopie van het door u gebruikte visum voor uw bezoek aan de Verenigde Staten (d.d. 12 juli 2017); een kopie van uw huwelijkscertificaat (d.d. 7 april 2021); een kopie van het geboortecertificaat van uw zoon Ar.(...) (d.d. 7 april 2021); een kopie van uw certificaat van familiesamenstelling (d.d. 7 april 2021); een kopie van de eerste pagina van het paspoort van uw zoon Ar.(...) (d.d. 5 september 2017); een kopie van de eerste pagina van het paspoort van uw echtgenote (d.d. 5 september 2017, amper leesbaar); een kopie van uw benoeming als chef personeel in de gemeente Pukë (d.d. 23/12/2013); een kopie van uw arbeidscontract (d.d. 23 december 2013, geldig tot 23 maart 2014); een kopie van uw benoeming tot vice-voorzitter in Pukë (d.d. 4 augustus 2015); een kopie van uw ontslagbrief omwille van familiale redenen (d.d. 18 januari 2018); een kopie van een brief van de voorzitter van Pukë, Gjon Gjonaj, in verband met het ontslag van uw vader (d.d. 2 mei 2018); een kopie van het proces verbaal van de door u neergelegde klacht tegen uw neven en tegen Gjon Gjonaj bij de politie van Pukë (d.d. 18 januari 2018); twaalf foto's genomen tijdens uw politieke carrière; een foto genomen op de

dag wanneer u uit de partij werd gezet in 2017; een facebookpost ivm uw ontslag bij de gemeente Pukë (d.d. 24 februari 2021); een facebooklink verwijzend naar het dossier over Ndreu en Gjonaj in Bild; drie screenshots ivm een interview over problemen van kleine handelaars tijdens de Covid-19 pandemie; een internetartikel van Balkanweb dat gaat over een weg die moest gerepareerd worden en een tunnel die moest gemaakt worden (d.d. 14 juni 2016); een internetartikel van Aktualitetet in verband met uw ontslag (d.d. 2 februari 2018); een internetartikel van Newsbomb ivm uw familieruzie en ontslag (d.d. januari 2018); een internetartikel van Shkodraweb ivm schoolvergiftiging (d.d. 9 oktober 2017); een internetartikel in verband met uw huwelijk in 2017; een artikel over voetbalcorruptie verschenen in Panorama Sport (d.d. 29 oktober 2016); 3 krantenartikels in verband met voetbalcorruptie (d.d. 2 februari 2018, 9 oktober 2017, derde artikel niet gedateerd); 16 foto's van uw politieke activiteiten in Albanië; 44 foto's van uw politieke activiteiten gepubliceerd op Facebook (amper herkenbaar); 12 foto's van het programma dat u met andere intellectuelen heeft voorgesteld over de ontwikkeling van de gemeente (onleesbaar); een e-mail waarin u spreekt over de goede zaken die de regering deed in het begin (d.d. 25 februari 2021); 3 foto's van uw politiek cv (onleesbaar); 7 screenshots van artikels over procureur K.(...); 6 screenshots van artikels over procureur K.(...) en Gjon Gjonaj; 8 screenshots van artikels over de schoolvergiftiging; 14 screenshots van artikels over Pjerin Ndreu; 12 screenshots van artikels over ondernemingscrisis en voetbalschandaal; een screenshot van een artikel over het SPAK; een kopie van de familiesamenstelling van procureur K.(...); een uitleg en 6 foto's in verband met aanbestedingen bij de gemeente; een kopie van uw oproeping door het parket (d.d. 27 mei 2020); een kopie van het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg waarin u wordt vrijgesproken (d.d. 11 mei 2021); een kopie van het arrest van het hof van beroep van Shkodër in uw zaak (d.d. 25 juni 2021); een kopie van het door u afgesloten huurcontract voor een café-bar in Lezhë; een kopie van de eerste pagina van uw paspoort die bij dit contract werd toegevoegd als bijlage; een kopie van het document waarmee u de huurovereenkomst beëindigde; een kopie van het paspoort van verhuurder G.(...) N.(...); een stemformulier van de PS; een inschrijvingsformulier voor leerkrachten en gezondheidspersoneel; 3 foto's in verband met bedreigingen van uw echtgenote; een screenshot van tegenover uw echtgenote geuite bedreigingen op WhatsApp; een door u verstuurd e-mail in verband met uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland (d.d. 2 februari 2021); een niet gedateerd screenshot waaruit blijkt dat iemand u een kopie van het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg doorstuurt; een rapport over uw gedrag in het opvangcentrum in Luik; een brief in verband met uw oproeping voor uw oranje kaart in Luik; een kopie van uw oranje kaart; een kopie van de door DVZ aan uw echtgenote en haar advocate overhandigde documenten waaruit blijkt dat zij in België een verzoek om internationale bescherming indiende; 13 certificaten en diploma's; en uw curriculum vitae.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U stelde niet naar Albanië te kunnen terugkeren omdat u daar dreigt verwickeld te geraken in een bloedwraak met de familie S.(...). Hierbij dienen echter enkele belangrijke kanttekeningen gemaakt worden.

Uw vrees om in Albanië in een bloedwraak met de familie S.(...) verwickeld te raken, wordt vooreerst ernstig ondermijnd door de vaststelling dat u geen verzoek om internationale bescherming indiende toen u in 2018 in de Verenigde Staten verbleef (NPO 1, p. 6). Nochtans stelde u dat uw problemen met de familie S.(...) een heropleving kenden sinds 19 januari 2018, en kan dus worden aangenomen dat uw vrees voor een bloedwraak met de familie S.(...) tijdens uw verblijf in de Verenigde Staten reeds actueel was (NPO 1, p.15). Uw verklaring voor het niet indienen van een verzoek in de Verenigde Staten, namelijk dat u wilde terugkeren naar uw familie, kan niet overtuigen. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming en zich terdege informeert over de mogelijkheden die hij of zij daartoe tot zijn of haar beschikking heeft. Dat u geen internationale bescherming aanvraagde in de Verenigde Staten en dat u na een verblijf van drie of vier maanden in dit land zelfs naar Albanië terugkeerde, is dan ook een houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging

of ernstige schade (NPO 1, p. 6). Uw gedrag relateert in ernstige mate uw voorgehouden vrees om in Albanië in een bloedwraak verwickeld te raken.

Daarnaast kunnen er ernstige bedenkingen gemaakt worden bij uw persoonlijke houding in deze bloedwraak na uw terugkeer uit de VS. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u zich na uw terugkeer uit de Verenigde Staten in uw ouderlijke woning in het dorp Gjegjan ging vestigen. U verklaarde nochtans dat uw tegenstanders slechts driehonderd tot vierhonderd meter verderop wonen (NPO 1, p. 14). Verwacht zou mogen worden dat u, een bloedvete vrezend, zich bij uw terugkeer elders in Albanië zou gevestigd hebben om zo aan de aandacht van uw wraaknemers te ontkomen. Uw gedrag is des te opmerkelijk in het licht van de vaststelling dat u na uw terugkeer naar Albanië een café-restaurant opende in dezelfde regio. Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier, schrijft de Kanun immers voor dat alle door de wraaknemers geviseerde mannen zich verplicht moeten thuis opsluiten dit uit angst anders gedood te zullen worden. De vaststelling dat u zich hier niet aan hield en zelfs een eigen horecazaak opende, waardoor u geregeld het huis diende te verlaten, haalt de geloofwaardigheid van de door u vooropgestelde wraakdreiging in het kader van een bloedwraak verder onderuit.

Bovendien legde u tijdens het persoonlijk onderhoud verschillende verklaringen af die de ernst van de door u aangehaalde bloedwraak danig ondermijnen. Zo blijkt uit uw verklaringen dat deze bloedwraak stamt van lang voor uw geboorte en dat er intussen een verzoening is uitgesproken tussen uw familie en de familie S.(...) (NPO 1, p. 14). In het proces-verbaal dat werd opgemaakt naar aanleiding van de klacht die u neerlegde tegen uw neef L.(...) Z.(...), ontkende u in een bloedwraak verwickeld te zijn (zie informatie administratief dossier). Noch uzelf, noch uw vader of uw broer hebben de familie S.(...) sinds de verzoening ooit bedreigd. Evenmin hebben jullie slechte woorden tegen hen uitgesproken (NPO 1, p. 14). De bloedwraak werd sinds de verzoening ook nooit officieel heruitgesproken of geheractiveerd door de familie S.(...) (NPO 1, p. 15). Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat deze bloedwraak niet actueel is en dat uw vrees zonder voorwerp is. U gaf dit ook zelf toe, aangezien u tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet aangaf op dit moment niet in een bloedwraak met de familie S.(...) verwickeld te zijn (NPO 1, p. 14). Uw stelling dat de zaak mogelijk opnieuw bovengehaald kan worden als uw familie de familie S.(...) zou bedreigen en zo de verzoening die in het verleden werd uitgesproken ongedaan zou maken, volstaat niet om deze conclusie te veranderen. Het gaat hier immers louter om een hypothetische vrees van uw kant. U bent volgens uw eigen verklaringen altijd voorzichtig en u zorgt ervoor dat u nooit meer een conflict heeft met hen (NPO 1, p. 15). De loutere vaststelling dat de familie S.(...) door toedoen van uw neef L.(...) Z.(...) sinds 19 januari 2018 niet meer met u spreekt, waaruit u afleidt dat de leden van de familie S.(...) kwaad zijn op u, volstaat allerminst om te concluderen dat zij u bij terugkeer naar Albanië naar het leven zullen staan. Dit geldt des te meer daar L.(...) Z.(...), die de bloedwraak volgens u had opgerakeld, intussen overleden is (NPO 2, p. 7).

Door het geheel van bovenstaande vaststellingen kan niet langer geloof gehecht worden aan uw beweerde vrees om bij een terugkeer naar Albanië in een bloedwraak verwickeld te raken met de familie S.(...). Doordat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde in verband met de bloedwraak waarin u in Albanië verkeert, komt ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw vrees dat u of uw familieleden bij een terugkeer naar Albanië het slachtoffer zullen worden van een politiek geïnspireerde aanslag tegen uw persoon, ernstig op de helling te staan (NPO 1, p. 19).

U stelde in dit verband dat u bedreigd werd door drie onbekenden die u waarschuwden dat u niet langer kritiek mocht uiten op de socialistische partij (NPO 1, p. 16). U linkt deze bedreigingen aan criminele structuren die volgens u nauwe banden hebben met uw politieke tegenstanders Gjon Gjonaj en Pjerin Ndreu (NPO 2, p. 13). U legde met betrekking tot deze bedreigingen echter enkele verklaringen af die de wenkbrauwen doen fronsen. Gevraagd waarom u het land het verlaten, stelde u dat een vriend van u, die politie-inspecteur is, u na de bedreigingen had aangeraden het land te verlaten. Uw vriend maande u verder ook aan voorzichtig te zijn en zo weinig mogelijk op sociale media te publiceren (NPO 1, p. 16). U legde hiervan niet alleen geen enkel bewijs ter staving neer, uw echtgenote legde op dit vlak ook heel andere verklaringen af. Gevraagd of u voorafgaand aan uw beslissing om het land te verlaten raad gevraagd had bij andere mensen, stelde zij dat u enkel met uw vader en met haarzelf had gesproken. U had volgens haar geen nood aan raad van anderen omdat u zelf heel goed op de hoogte was van de wetgeving (NPO EZ, p. 10). Deze uitspraak is echter strijdig met uw eigen verklaringen op dit punt (cf. supra). Toen zij vervolgens geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid tussen haar verklaringen en de uwe, stelde uw echtgenote niets te weten van een politie-inspecteur bij wie u om raad zou gevraagd hebben (NPO EZ, p. 10). Jullie tegenstrijdige verklaringen op dit punt halen de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig onderuit. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde bedreigingen op de helling te staan. De stelling van uw echtgenote dat zij zich altijd ver afhield van uw politieke problemen en daardoor niet van alles op de hoogte was, volstaat niet om bovenstaande tegenstrijdigheid in een ander daglicht te plaatsen (NPO EZ, p.9 en p. 12). Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt immers duidelijk dat u raad aan haar vroeg voorafgaand aan uw vertrek uit Albanië (cf.

supra). Er kan dan ook in alle redelijkheid verwacht worden dat uw echtgenote van uw inspanningen ter zake op de hoogte zou geweest zijn. De vaststelling dat dit niet het geval is, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees.

Er dient bovendien vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië - geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient te worden aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij eerst alle redelijke van de hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat u na de bedreigingen aan uw adres in december 2020 geen klacht neerlegde bij de politie (NPO 1, p. 16). Er kan dan ook allerm minst geconcludeerd worden dat u alle mogelijkheden tot nationale bescherming heeft uitgeput. Vooraleer de nationale autoriteiten u bescherming kunnen bieden voor uw problemen, dienen zij hiervan immers eerst op de hoogte gesteld te worden. Uw tegenwerping dat u in Albanië niet kan geholpen worden doordat u in een politiek conflict verwickeld bent met Gjon Gjonaj en Pjerin Ndreu, volstaat niet om uw nalaten ter zake te verklaren (NPO 1, p. 13). Ook wat betreft uw politiek conflict met Gjon Gjonaj heeft u immers niet alle mogelijkheden tot nationale bescherming heeft uitgeput. U stelde weliswaar dat u op 18 januari 2018 aangifte indiende tegen uw neven en tegen burgemeester Gjon Gjonaj. U legde ook een kopie van deze aangifte neer. U kon echter niet met zekerheid vertellen wat er achteraf precies met uw aangifte is gebeurd en u ondernam ook geen verdere stappen om dit te weten te komen (NPO 1, p. 13). U kwam in deze niet verder dan het uiten van een vermoeden dat de hoofdprocureur van Pukë, mevrouw K.(...), de zaak heeft geseponeerd en dit omdat haar echtgenoot als hoofd van de gezondheidsdienst van Pukë benoemd werd door de heer Gjonaj en ook een goede vriend van de heer Gjonaj is (NPO 1, p. 20 en NPO 2, p. 7). Deze uitleg kan echter niet overtuigen en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst legde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal tegenstrijdige verklaringen af over de manier waarop de Albanese autoriteiten gevolg gaven aan uw aangifte bij de politie tegen uw neven en Gjon Gjonaj. Aan het begin van het eerste persoonlijk onderhoud stelde u immers dat u vanuit de Verenigde Staten terugkeerde naar Albanië om daar de rechtszaak te volgen na de aangifte die u tegen Gjon Gjonaj had ingediend (NPO 1, p. 7). Even later stelde u dan weer dat er in deze zaak nooit een rechtszaak had plaatsgevonden en dat de zaak zonder gevolg werd afgesloten (NPO 1, p. 12). Dit is echter strijdig met uw eerdere verklaringen ter zake, aangezien u bezwaarlijk kon terugkeren voor een rechtszaak die nooit heeft plaatsgevonden (cf. *supra*). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, wijzigde u plots uw verklaringen. Ditmaal stelde u dat u niet terugkeerde naar Albanië om de rechtszaak te volgen, maar om te kijken wat er met uw aangifte was gebeurd (NPO 1, p. 12). Het louter afzwakken van één versie van de feiten, volstaat echter niet om de bovenstaande tegenstrijdigheid te verklaren. Uw tegenstrijdige verklaringen aangaande het al dan niet plaatsvinden van een rechtszaak doen ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw stelling dat de procureur van Pukë nooit gevolg gaf aan uw aangifte tegen Gjon Gjonaj.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u ook weinig coherente verklaringen aflegde met betrekking tot de gevolgen van uw klacht tegen de heer Gjon Gjonaj. Indien u werkelijk terugkeerde vanuit de Verenigde Staten omdat u wilde weten wat er met de door u neergelegde aangifte tegen uw neven en Gjon Gjonaj was gebeurd, kan immers verwacht worden dat u de huidige stand van dat onderzoek zou kunnen attesteren met de nodige documenten, *quod non in casu* (NPO 1, p. 20). Nochtans kan verwacht worden dat, indien de Albanese autoriteiten werkelijk zouden hebben besloten om het onderzoek na uw klacht stop te zetten, u hiervan schriftelijk op de hoogte zou zijn gebracht. Uw verklaring voor het ontbreken van dergelijke documenten, namelijk dat de hoofdprocureur, de rechter en de politieofficier in Pukë te machtig zijn en handelen in dienst van uw politieke tegenstanders, is een blote bewering van uw kant die niet kan overtuigen (NPO 1, p. 20). Zo slaagde u er niet in om overtuigend aan te tonen dat mevrouw K.(...) als procureur bevoegd was in de zaak waarbij u aangifte indiende tegen de heer Gjonaj. U kon ook geen enkel document voorleggen waaruit haar betrokkenheid in uw zaak zou moeten blijken. Bovendien legde u met betrekking tot haar betrokkenheid ook warrige en weinig coherente verklaringen af. Gevraagd hoe u wist dat zij bij uw zaak betrokken was, stelde u honderd procent zeker te zijn dat dit het geval was omdat zij de enige procureur was in Pukë (NPO 2, p. 8). Volgens u kon het daardoor niet anders dan dat uw aanvraag naar haar werd doorgestuurd voor behandeling. U voegde hieraan toe dat Pukë heel klein

is en afgelegen, waardoor er weinig hooggeschoolden zijn en waardoor niemand die rechten heeft gestudeerd er wilt gaan werken (NPO 2, p. 8). U stelde verder ook nog dat mevrouw K.(...) vandaag de dag nog steeds als hoofdprocureur aan de slag was in Pukë (NPO 2, p. 8). Nochtans blijkt uit de door u neergelegde beslissing van de rechtbank van eerste aanleg dat mevrouw K.(...) niet tussenkwam als procureur in de rechtszaak die in mei 2020 door de Albanese staatscontrole tegen u werd aangespannen. Het was integendeel de heer P.(...) C.(...) die in die zaak als procureur optrad (cf. administratief dossier). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten, stelde u dat procureur C.(...) de zaak nog altijd ontvangen had van de hoofdprocureur, mevrouw K.(...). U voegde hieraan toe dat procureur C.(...) niet werkzaam was in uw regio toen u daar aanwezig was (NPO 2, p. 11). Deze uitleg is echter strijdig met wat uw eerdere verklaring dat Pukë een kleine gemeente is waar niemand wil werken en waar slechts één procureur bevoegd is (cf. supra). Hetzelfde geldt voor uw opmerking dat het ook mogelijk is dat op vraag van mevrouw K.(...) een andere procureur gestuurd werd door een andere rechtbank of een ander arrondissement (NPO 2, p. 11). Indien mevrouw K.(...) zich werkelijk vrijwillig zou hebben laten vervangen in de zaak waarbij u van corruptie beschuldigd wordt, dan impliceert dit immers dat zij zich niet persoonlijk met uw dossier wilde inlaten. Dit staat haaks op uw eerdere bewering dat zij onder één hoedje speelde met Gjon Gjonaj om zo uw politieke carrière te dwarsbomen. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten kan dan ook allerm minst worden afgeleid dat mevrouw K.(...) in de zaak waarin u klacht neerlegde tegen Gjon Gjonaj bevoegd was als procureur.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat zelfs indien u het Commissariaat-generaal ervan zou hebben kunnen overtuigen dat mevrouw K.(...) bevoegd was in deze zaak (quod non) en zelfs wanneer u het Commissariaat-generaal ervan zou hebben kunnen overtuigen dat mevrouw K.(...) uw aangifte tegen de heer Gjonaj seponeerde zonder u hiervan op de hoogte te brengen (quod non), u nog steeds geen stappen ondernam om deze situatie aan te klagen bij de bevoegde instanties. Zo stapte u met uw klachten tegen Gjon Gjonaj nooit naar een ander politiecommissariaat dan dat van Pukë (NPO 1, p. 13). U stapte ook nooit rechtstreeks naar het parket met uw grieven (NPO 1, p. 13). U stapte evenmin naar de Ombudsman om de in uw ogen onrechtmatige gang van zaken aan te klagen (NPO 1, p. 13). Uw tegenwerping dat de Ombudsman in het verleden nooit iemand heeft kunnen helpen, is een blote bewering van uw kant die u niet aantoonst met documenten en derhalve niet kan weerhouden worden als verklaring voor uw nalaten (NPO 2, p. 16). Overigens gaf u even tevoren zelf aan dat de Ombudsman de enige instelling in Albanië was die u had kunnen helpen (NPO 2, p. 16). Uw tegenstrijdige verklaringen op dit punt halen de geloofwaardigheid ervan verder onderuit.

Het geheel van bovenstaande redenen noopt tot de conclusie dat u niet heeft aangetoond dat er voor u in Albanië geen bescherming aanwezig is omdat procureur K.(...) onder een hoedje speelt met burgemeester Gjon Gjonaj.

U verklaarde uw nalaten om bescherming te zoeken bij de Albanese autoriteiten verder nog door te stellen dat uw politieke tegenstanders connecties hebben bij de socialistische partij en de staat. Bovendien zijn zij volgens u verbonden met de economische macht en criminele structuren in Albanië (NPO 2, p. 12 en p. 16). U voegde hieraan toe dat de politiek het juridisch systeem in Albanië gevangen houdt en dat heel de justitie en heel het gerechtelijk systeem verkozen wordt en beïnvloed wordt door de politiek (NPO 1, p. 5 en NPO 2, p. 11). U concludeerde dat er voor u niets mogelijk is in Albanië zolang Gjon Gjonaj en Pjerin Ndreu daar aanwezig zijn (NPO 1, p. 13). Ook deze verklaringen dienen echter met de nodige korrel zout genomen worden. Zij staan immers haaks op de vaststelling dat u op 11 mei 2021 door de rechtbank van eerste aanleg in Pukë werd vrijgesproken van corruptie (cf. administratief dossier). Er kan dus bezwaarlijk gesteld worden dat de Albanese autoriteiten het op u gemunt hebben en dat de Albanese justitie zich in uw zaak laat beïnvloeden door uw politieke conflict met de burgemeester van Pukë. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en de beslissing van de rechtbank, stelde u dat u door de rechtbank onschuldig werd verklaard omdat u niets te maken heeft met corruptie en dat ze u niet kunnen straffen omwille van iets dat u niet gedaan heeft (NPO 2, p. 10). Deze verklaringen zijn echter strijdig met uw eerdere bewering dat uw politieke tegenstanders zoveel invloed hebben dat er voor u in Albanië niets mogelijk is en ondermijnen dus uw argumentatie eerder dan dat ze deze ondersteunen (cf. supra). Uw tegenwerping dat de procedure nog niet is afgelopen aangezien de staatscontrole in beroep ging tegen uw vrijspraak, volstaat niet om bovenstaande conclusie te veranderen (NPO 2, p. 10). Dat de staatscontrole in beroep ging, neemt immers niet weg dat u werd vrijgesproken in eerste aanleg. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde documenten dat het hof van beroep in Shkodër uw vrijspraak bevestigde (cf. administratief dossier). Aan uw stelling dat het gerechtelijk systeem in Albanië voor u geen gerechtigheid biedt, dient dan ook ernstig getwijfeld te worden.

Uw stelling dat er voor u in Albanië geen bescherming aanwezig is, wordt daarnaast ook onderuit gehaald door de vaststelling dat u herhaaldelijk onjuiste of onvolledige verklaringen aflegde over uw problemen met het Albanese gerecht. Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat er nog geen rechtszaak had plaatsgevonden en dat de zaak tegen u nog in onderzoek was (NPO 1, p. 20). U

vreesde bovendien dat u bij een eventuele terugkeer naar Albanië omwille van de door de staatscontrole tegen u aangespannen zaak naar de gevangenis zou moeten (NPO 1, p. 19). Uit de achteraf door u neergelegde documenten blijkt echter dat uw vrijspraak in deze zaak reeds dateert van 11 mei 2021, dus voorafgaandelijk aan het eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (cf. informatie administratief dossier). Hierdoor rijst het vermoeden dat u uw vrijspraak probeerde te verbergen voor het Commissariaat-generaal.

Uw verklaring voor deze tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten, namelijk dat u pas twee dagen voor het tweede persoonlijk onderhoud, dus op 3 augustus 2021, op de hoogte werd gebracht van uw vrijspraak, kan maar moeilijk overtuigen. U wordt in deze rechtszaak in Albanië immers bijgestaan door een advocaat (NPO 1, p. 14). Er kan dan ook verwacht worden dat uw advocaat u van uw vrijspraak op de hoogte gebracht zou hebben. Hiernaar gevraagd, kon u echter niet verklaren waarom uw advocaat u niet van deze vrijspraak op de hoogte bracht (NPO 2, p. 14). Meer zelfs, u antwoordde plots dat u geen informatie had over uw advocaat in Albanië (NPO 2, p. 14). Dit is echter in strijd met wat u hierover tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had verklaard (cf. supra). Uw weinig geloofwaardige en onderling tegenstrijdige verklaringen op dit punt versterken het vermoeden dat u uw vrijspraak probeerde achter te houden voor het Commissariaat-generaal.

Bovendien doen ook de verklaringen die u aflegde over de manier waarop de vrijspraak u dan wel ter ore was gekomen, de wenkbrauwen fronsen. U stelde in dit verband dat u twee dagen voor het tweede persoonlijk onderhoud een kopie van de beslissing doorgestuurd kreeg via Facebook van een administratief medewerker van de rechtbank, nadat u hen telefonisch had gecontacteerd om te vragen hoe uw zaak verliep (NPO 2, p. 4). Het is echter weinig waarschijnlijk dat een medewerker van de rechtbank dit soort documenten via Facebook zou versturen en niet via de post. Dit geldt des te meer gezien uw echtgenote en uw vader op dat moment nog steeds in Albanië verbleven en u dus op de hoogte hadden kunnen brengen van uw vrijspraak. Bovendien legde u geen documenten voor die konden aantonen dat u pas op 3 augustus 2021 op de hoogte werd gebracht van uw vrijspraak. Nochtans kan redelijkerwijs wel verwacht worden dat u zulke documenten zou kunnen voorleggen. U legde weliswaar een screenshot neer van de berichtendienst Messenger. Uit dit screenshot blijkt echter enkel dat iemand op de bewuste datum een bestand naar u verzond. Uit het door u neergelegde screenshot blijkt echter noch de identiteit van de afzender, noch de datum waarop dit gebeurde (cf. administratief dossier). Dit document heeft dan ook geen enkele bewijswaarde.

Er dient bovendien te worden vastgesteld dat u ook wat betreft het door u neergelegde document in verband met de uitspraak door het hof van beroep in Shkodër weinig coherente verklaringen aflegde. Toen u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat plaatsvond op 5 augustus 2021, naar de stand van de beroepsprocedure werd gevraagd, stelde u niet te weten in welk stadium de procedure zich bevond. U voegde hieraan toe dat u de beslissing van het hof van beroep zou doorsturen zodra u deze in uw bezit had (NPO 2, p. 5). Toen uw echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud op 22 november 2021 werd gevraagd of zij nog nieuws had in verband met de beroepsprocedure in uw zaak, antwoordden zowel zijzelf als haar advocate, die tevens als raadsman optreedt in uw eigen zaak, dat dit niet het geval was (NPO EZ, p. 12). De dag na het persoonlijk onderhoud van uw echtgenote, op 23 november 2021, maakte uw advocate plots alsnog het arrest van het hof van beroep over aan het Commissariaat-generaal. Bovendien dateert het door u neergelegde arrest reeds van 25 juni 2021, i.e. meer dan een maand voor uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS. Deze merkwaardige gang van zaken doet op zijn minst het vermoeden rijzen dat u reeds langer over dit arrest beschikte en dat u het persoonlijk onderhoud van uw echtgenoot afwachtte om te beslissen of u deze informatie al dan niet zou overmaken aan het Commissariaat-generaal.

Uw vele merkwaardige, ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen over het corruptie-onderzoek dat de Albanese staatscontrole tegen u aanspande, versterken alleen maar het vermoeden dat u uw vrijspraak in Albanië voor het Commissariaat-generaal wilde verbergen. Dit vermoeden versterkt de manifeste ongeloofwaardigheid van uw stelling dat u in Albanië niet kan genieten van uw juridische rechten omdat u er gedwarsboemd wordt door uw politieke tegenstanders.

Hier kan van voor de volledigheid nog aan toegevoegd worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal ook weigerde om de naam of de functie mee te delen van uw vriend bij de politie (NPO 1, p. 13). Bovendien weigerde u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud ook te concretiseren met welke criminele structuren uw politieke tegenstanders Gjon Gjonaj en Pjerin Ndreu precies banden hadden (NPO 2, p. 13). Door uw houding verhindert u het Commissariaat-generaal een gedegen beoordeling te kunnen maken van uw verzoek. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij bij de eerste mogelijkheid een coherente toelichting geeft bij alle elementen ingeroepen ter ondersteuning van zijn verzoek en dat hij antwoordt op elke vraag die hem gesteld wordt.

Dat uw vader een conflict heeft met Gjon Gjonaj, dat hij in het kader van dit conflict gedurende een nacht werd gearresteerd, dat u hierna besloot om ontslag te nemen als vice-voorzitter van de gemeente en dat

uw vader vervolgens door Gjon Gjonaj werd ontslagen, volstaat niet om te concluderen dat uzelf uw rechten in Albanië niet langer kan uitoefenen. De loutere vaststelling dat u en uw vader een conflict hebben met burgemeester Gjon Gjonaj, impliceert immers niet dat u daardoor in de onmogelijkheid verkeert om bescherming te krijgen van de nationale autoriteiten in Albanië.

Uw stelling dat u als uitbater van een café-bar in Lezhë vaker dan nodig controle kreeg van de belastingdiensten en dat dit kwam doordat Pjerin Ndreu hen op u afstuurde, is een blote bewering van uw kant die u niet staafde met documenten en die daardoor niet gevolgd kan worden (NPO 2, p. 17). Hetzelfde geldt voor uw stelling dat u zich omwille van uw politieke problemen genoodzaakt zag om uw café-bar te sluiten (NPO 2, p. 16). De vaststelling dat u naar aanleiding van deze sluiting in de nationale media een interview gaf, toont louter aan dat uw café-bar in financiële moeilijkheden verkeerde en impliceert niet dat uw politieke problemen de oorzaak waren voor deze moeilijkheden. Volgens uw eigen verklaringen had u tijdens dit interview immers een vermindering van de taksen bepleit met als argument dat kleine handelszaken in de regio Lezhë steun nodig hadden van de Albanese regering (NPO 1, p. 6). Dit laat uitschijnen dat financiële eerder dan politieke problemen aan de basis van deze sluiting lagen.

U merkte verder ook nog op dat door het Duitse weekblad Bild en door het SPAK een onderzoek werd ingesteld naar Gjon Gjonaj en Pjerin Ndreu, waarbij zij er onder andere van beschuldigd werden stemmen te hebben gekocht van burgers (NPO 2, p. 16). Dat Gjon Gjonaj en Pjerin Ndreu in Albanië in opspraak zijn gekomen, impliceert echter niet dat zij zich ook in uw zaak schuldig gemaakt hebben aan strafbare feiten. U gaf overigens zelf aan dat het onderzoek dat door SPAK tegen hen werd gevoerd niets te maken heeft met uw eigen problemen (NPO 2, p. 18). Uit het initiatief van het SPAK blijkt bovendien de wil van de Albanese autoriteiten om misdrijven op het gebied van corruptie begaan door voormalige en huidige hoge functionarissen, waaronder ook politieke leiders, te onderzoeken en te vervolgen (cfr. infra).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u allerm minst heeft aangetoond dat u het slachtoffer bent van een politieke samenzwering waardoor u bij een terugkeer naar Albanië niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de lokale autoriteiten.

Uw stelling dat uw echtgenote in Albanië onder druk gezet werd door haar collega om voor de socialistische partij te stemmen, is louter een blote bewering van uw kant die niet volstaat om te concluderen dat het leven u in Albanië onmogelijk gemaakt werd (NPO 1, p. 10). Uit het door u neergelegde WhatsApp bericht kan enkel afgeleid worden dat iemand aan iemand anders het nummer van een kaart vraagt. Het is niet duidelijk wie de verzender is of wie de ontvanger is van deze bericht. Ook uit het door u neergelegde stemformulier valt op geen enkele manier de identiteit van de stemgerechtigde op te maken. Deze documenten hebben wat betreft de door u aangehaalde bedreigingen dan ook geen enkele bewijswaarde. Bovendien legde uw echtgenote in verband met deze bedreigingen ook verklaringen af die niet stroken met het door u neergelegde document. Zij stelde immers dat ze door haar collega onder druk gezet werd in april 2021, terwijl uit het WhatsApp screenshot blijkt dat het gesprek in kwestie in februari 2021 plaatsvond (NPO EZ, p. 11, cf. administratief dossier). Deze tegenstrijdige verklaringen halen de geloofwaardigheid van de door u en uw echtgenote aangehaalde bedreigingen volledig onderuit.

Uw stelling dat uw echtgenote in Albanië eerst bedreigd werd met ontslag en vervolgens overgeplaatst werd naar een andere dienst die veel verder gelegen is van jullie woonplaats dan de plek waar zij tevoren werkte, volstaat evenmin om te concluderen dat het leven u in Albanië onmogelijk gemaakt wordt door uw politieke tegenstanders. Vooreerst dient in dit verband te worden opgemerkt dat uw stelling dat uw echtgenote als leerkracht werd gedwongen om van school te veranderen omdat zij uw familienaam draagt en omdat uw politieke tegenstanders weten dat zij uw echtgenote is, louter een blote bewering is van uw kant die u noch uw echtgenote konden staven met documenten. Uw echtgenote stelde weliswaar tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal dat haar schooldirecteur haar probeerde te dwingen om van school te veranderen door haar een document te overhandigen waarmee de betreffende procedure opgestart kon worden (NPO Elda Zaja, d.d. 22 november 2021, p. 6 en p. 7). Het document in kwestie is echter niet specifiek aan uw echtgenote gericht en haar naam wordt in dit document ook ergens nergens vermeld, wat uw echtgenote overigens ook zelf toegaf (NPO EZ, p. 6). Uw echtgenote gaf bovendien zelf toe dat het document in kwestie aangevraagd kan worden door elke Albanese leerkracht die aangeeft dat hij of zij vrijwillig van school wil veranderen (NPO EZ, p. 6). Het desbetreffende document heeft dan ook geen enkele bewijswaarde voor wat betreft uw stelling dat uw echtgenote door haar directie gedwongen werd om van school te veranderen. De door uw echtgenote neergelegde ontslagbrief, die dateert van 23 september 2021, vormt hiervoor evenmin een aanvaardbaar bewijsstuk. Deze ontslagbrief vermeldt immers als reden voor het ontslag dat uw echtgenote gedurende meer dan 30 dagen ongewettigd afwezig was op het werk en dat zij niet reageerde op meerdere verwittigen (NPO EZ, p. 7). Aangezien uw echtgenote volgens haar verklaringen op 11 juli 2021 Albanië verliet en sindsdien niet meer op het werk aanwezig was, ligt zowel het bestaan als de datum van deze ontslagbrief geheel binnen de lijn van de verwachtingen. Dat uw echtgenote in september 2021 ontslagen werd, vormt dus geenszins

een bewijs voor uw bewering dat zij door haar directie onder druk gezet werd. Deze stelling overstijgt het niveau van een blote bewering dan ook niet.

Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat zelfs indien uw echtgenote geloofwaardig zou hebben aangetoond dat zij in Albanië problemen kende omwille van uw politieke activiteiten (*quod non*), dit nog steeds onvoldoende ernstig zou zijn om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Uw echtgenote zocht hiervoor immers geen bescherming bij de Albanese autoriteiten (NPO 1, p. 16). Zij diende daarnaast ook nooit klacht in tegen haar schooldirecteur, noch zocht ze op een andere manier bescherming tegen de problemen waarmee ze geconfronteerd werd (NPO EZ, p. 11). Er kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat zij alle mogelijkheden tot nationale bescherming heeft uitgeput en dat ze niet zou kunnen rekenen op de hulp en bescherming van de Albanese autoriteiten. Alvorens de nationale autoriteiten u bescherming kunnen verlenen in verband met uw problemen, is het immers noodzakelijk dat zij hiervan eerst op de hoogte gesteld worden. De tegenwerping van uw echtgenote dat zij geen bescherming kon krijgen omwille van uw politieke problemen (NPO EZ, p. 11), kan niet gevolgd worden gezien de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw stelling dat er voor u in Albanië geen bescherming is (cf. *supra*).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van

Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Wat de situatie van de bloedwraak betreft in Albanië blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/bloodfeuds-contemporary-albania-characterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) dat niettegenstaande rechtsvervolgning door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen – zo ook in het kader van bloedvetes - aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande beslissing in een ander daglicht kunnen stellen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Evenmin wordt getwijfeld aan uw huwelijk en aan de identiteit van uw zoon en uw echtgenote. Dat u in 2017 een bezoek bracht aan de Verenigde Staten wordt in deze beslissing evenmin betwist. Evenmin wordt hier getwijfeld aan uw benoeming als chef personeel in de gemeente Pukë of aan uw benoeming tot vice-voorzitter in Pukë. De door u neergelegde foto's en internetartikels tonen aan dat u een politieke carrière had in Pukë, wat in deze beslissing niet wordt betwist. Dat u tijdens de uitoefening van uw politiek ambt als politicus betrokken was bij een schoolvergiftiging, een corruptieschandaal in het voetbal, de aanleg van een weg en een tunnel, en dat u een programma voorstelde om de gemeente te ontwikkelen wordt in deze beslissing evenmin in twijfel getrokken. Uw ontslagbrief toont louter aan dat u ontslag nam omwille van familiale redenen, wat in deze beslissing niet wordt betwist. Dat uw vader ontslagen werd door Gjon Gjonaj, wordt in deze beslissing evenmin in twijfel getrokken. Evenmin wordt er getwijfeld aan het feit dat u een interview gaf om de situatie van kleine zelfstandigen tijdens de coronapandemie aan te klagen. De door u neergelegde klacht tegen uw neven en tegen Gjon Gjonaj bij de politie van Pukë werd hierboven al besproken. Uit geen van de door u neergelegde internetartikels blijkt dat uzelf in Albanië het risico loopt om in een bloedwraak verwickeld te geraken. Evenmin blijkt uit deze artikels dat u bescherming zou

hebben gezocht voor uw problemen bij de Albanese autoriteiten. De Facebookpost die u publiceerde na uw ontslag bij de gemeente Pukë volstaat evenmin om uw vrees voor de Albanese autoriteiten in een ander daglicht te plaatsen.

Uw oproeping door het parket na de beschuldiging van corruptie en het daaropvolgende vonnis van de rechtbank van eerste aanleg en het arrest van het hof van beroep in Shkodër, werden hierboven al besproken. Ook het door u neergelegde screenshot waaruit zou moeten blijken dat iemand u op Messenger het vonnis van eerste aanleg doorstuurde, werd hierboven al besproken. Hetzelfde geldt voor het dossier over Ndreu en Gjonaj in Bild en bij het SPAK. De door u neergelegde artikels over de belangenvermenging tussen procureur K.(...) en Gjon Gjonaj en de door u neergelegde kopie van de familiesamenstelling van procureur K.(...) tonen louter aan dat mevrouw K.(...)'s echtgenoot Gjelo K.(...) een collega is van Gjon Gjonaj, wat in deze beslissing niet wordt betwist. Uit deze documenten kan echter allerm minst worden afgeleid dat mevrouw K.(...) als procureur bevoegd was voor uw zaak, dat zij besloot om in uw zaak over te gaan tot een seponering of dat zij in uw zaak samengespannen heeft met Gjon Gjonaj in uw nadeel. Evenmin blijkt uit deze documenten dat u in Albanië bescherming zou gezocht hebben voor uw problemen of dat u initiatieven zou genomen hebben om te voorkomen dat mevrouw K.(...) belast zou worden met uw zaak. De door u neergelegde screenshots van artikels over Pjerin Ndreu zijn niet rechtstreeks van toepassing op uw zaak en kunnen bovenstaande beslissing niet beïnvloeden. De door u neergelegde uitleg en foto's in verband met de aanbestedingen bij de gemeente zijn gezien uw vrijspraak in deze zaak voor deze beslissing niet van belang. De door u neergelegde documenten in verband met het afsluiten en beëindigen van uw huurcontract toont louter aan dat u in Lezhë een café-bar uitbaatte. Uit deze documenten blijkt niet om welke reden u besloot om deze activiteit stop te zetten. Bovendien blijkt uit deze documenten op geen enkele manier dat u voor uw problemen bescherming zou hebben gezocht bij de Albanese autoriteiten. De door u neergelegde documenten in verband met de bedreigingen die uw echtgenote onderging voor de verkiezingen werden hierboven al besproken en volstaan niet om de conclusies van deze beslissing te wijzigen. Bovendien blijkt uit deze documenten op geen enkele manier dat u of uw echtgenote naar aanleiding van deze bedreigingen bescherming voor uw problemen zou hebben gezocht bij de Albanese autoriteiten.

De door u neergelegde documenten in verband met uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland, uw verblijfssituatie in Luik, uw aanvraag van een oranje kaart, de registratie van het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote en de door u behaalde certificaten en diploma's en uw curriculum vitae, zijn voor deze beslissing niet van belang.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing baseert werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

In het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote E.(...) Z.(...) (O.V. (...)) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van Z. E. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Reps (Albanië) en heeft u de Albanese nationaliteit. In oktober 2015 begon u als leerkracht te werken in het bijzonder onderwijs op de school G.(...) F.(...) in Lezhë. In april 2017 trouwde u met A.(...) Z.(...). De grootvader van uw echtgenoot had lang geleden een moord gepleegd, waardoor uw echtgenoot en zijn vader altijd heel voorzichtig omgingen met de familie van het slachtoffer uit angst voor een mogelijke bloedwraak. Uw echtgenoot was tegen corruptie en sterk betrokken bij het politieke leven in Lezhë, Pukë en Gjegjan. Uw echtgenoot raakte in 2018 verwickeld in een politiek conflict met de lokale voorzitters Gjon Gjonaj en Pjerin Ndreu. Zijn vader werd gearresteerd, hijzelf nam ontslag bij de gemeente, vervolgens werd zijn vader ontslagen. Door dit conflict werd de oude bloedwraak waarin de familie van uw echtgenoot verwickeld was terug opgerakeld. Uw echtgenoot installeerde bewakingscamera's in zijn eigendom om te kunnen zien of alles veilig was. Uw echtgenoot reisde vervolgens gedurende enkele maanden naar de Verenigde Staten en keerde daarna terug naar Albanië. Hij begon daarna een café-restaurant om zijn politieke problemen achter zich te laten en een nieuw leven te starten. Het leven werd hem daarbij echter onmogelijk gemaakt door frequente controles en hoge belastingen. Ook uzelf kreeg op de school waar u werkte vaak controles tijdens het lesgeven. In april 2021 werd u door uw collega M.(...) V.(...) onder druk gezet om op de socialistische partij te

stemmen. Zij vroeg u herhaaldelijk om een kopie van uw identiteitskaart door te sturen, wat u uiteindelijk ook deed. Eind juni 2021 vertelde uw schooldirecteur u dat hij een bevel had ontvangen dat u in een andere school moest gaan lesgeven. Hij droeg u op om vrijwillig een formulier in te vullen waarin u aangaf dat u wilde overstappen naar een andere school en zei dat u zou ontslagen worden als u dit niet deed. U weigerde dit formulier in te vullen. U bent ervan overtuigd dat uw problemen op de school rechtstreeks gelinkt zijn aan de politieke problemen van uw man. U heeft geen klacht ingediend tegen de schooldirectie omdat u ervan overtuigd bent dat u in dat geval onmiddellijk ontslagen zou worden en omdat u geen bewijzen had. Bovendien vreest u dat de politieke vijanden van uw echtgenoot invloed hebben op de politie en het gerecht in Albanië, waardoor u er geen bescherming kan krijgen. Op 11 juli 2021 verliet u samen met uw zoon Ar.(...) Albanië en reisde u met het vliegtuig naar België, waar u diezelfde dag aankwam. Op 20 juli 2021 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Op 23 september 2021 ontving u per e-mail een ontslagbrief vanwege de school waar u werkte.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat het onmogelijk is geworden voor u en uw gezin om te integreren of werk te vinden. U vreest dat uw echtgenoot en uw zoon in Albanië zullen worden aangevallen en dit omwille van de politieke problemen van uw echtgenoot.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort (d.d. 5 september 2017, geldigheidsduur 5 jaar, inreisstempel België d.d. 11 juli 2021); het paspoort van uw zoon Ar.(...) Z.(...) (d.d. 5 september 2017, geldigheidsduur 10 jaar, inreisstempel België d.d. 11 juli 2021); uw Albanees rijbewijs (d.d. 25 juli 2018, geldigheidsduur 10 jaar); uw Albanese identiteitskaart (d.d. 24 april 2017, geldigheidsduur 10 jaar); uw huwelijksakte (d.d. 7 april 2021, huwelijk d.d. 24 maart 2017); de familiesamenstelling van uw ouders (d.d. 15 november 2021); uw bachelor diploma (d.d. 22 juli 2011); uw master diploma (d.d. 5 april 2013); uw arbeidscontract bij de school G.(...) F.(...) in Lezhë (d.d. 12 oktober 2015); een kopie van een aanvraagformulier voor leraars die van school willen veranderen in Albanië (d.d. 10 juni 2021); een kopie van uw ontslagbrief (d.d. 23 september 2021, Lezhë); een handgeschreven brief van de eigenaar van Hotel Mozart in verband met uw verblijf in Brussel (d.d. 14 juli 2021); uw familiecertificaat Albanië (d.d. 7 april 2021); een foto waarop uzelf te zien bent met M.(...) V.(...) op een gala-avond van de socialistische partij en een officiële vertaling van de toestemming van uw echtgenoot om met kind uit Albanië naar België te reizen (d.d. 7 juli 2021).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier dient uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond verklaard te worden.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw partner, A.(...) Z.(...) (O.V. (...)). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming werd er een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen die als volgt luidt:

"(...)"

Derhalve dient ook uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd te worden.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te kunnen wijzigen. De identiteit en nationaliteit van uzelf en uw zoon Ar.(...) staan hier niet ter discussie. Evenmin wordt getwijfeld aan uw huwelijk met A.(...) Z.(...). Dat u sinds oktober 2015 bij de school G.(...) F.(...) in Lezhë werkte en er in september 2021 ontslagen werd, staat in deze beslissing evenmin ter discussie. De door u neergelegde foto waarop u te zien bent samen met M.(...) V.(...) is niet van die aard dat deze beslissing erdoor in een ander daglicht geplaatst wordt. Zij was immers een collega van u (NPO EZ, p. 10). Er kan dus in alle redelijkheid worden aangenomen dat jullie regelmatig samen op de foto gingen. Dit impliceert allerm minst dat zij u onder druk zette om op de socialistische partij te stemmen bij de lokale verkiezingen in Albanië. Het door u neergelegde document waaruit zou moeten blijken dat u door uw schooldirecteur gedwongen werd om vrijwillig van school te veranderen, werd hierboven al in detail besproken. Uw in Albanië behaalde diploma's zijn voor deze beslissing niet relevant. Hetzelfde geldt voor de door u neergelegde brief in verband met uw verblijf in Hotel Mozart en de door u neergelegde documenten in verband met uw reis van Albanië naar België.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van artikel 3 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

Verzoekende partijen menen niet akkoord te kunnen gaan met de motivering van de commissaris-generaal en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Stukken

Verzoekende partijen voegen geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Het beroep betreft de beslissingen waarbij de verzoeken om internationale bescherming door de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Albanië werd bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, vastgesteld als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.3.4. In de bestreden beslissingen worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen kennelijk ongegrond verklaard om volgende redenen:

(i) er kan geen geloof worden gehecht aan de verklaring van verzoeker dat hij niet naar Albanië kan terugkeren omdat hij daar dreigt (opnieuw) verwikkeld te raken in een bloedwraak met de familie S. vermits: (a) zijn vrees om in Albanië in een bloedwraak verwikkeld te raken wordt ondermijnd door de vaststelling dat hij geen verzoek om internationale bescherming indiende toen hij in 2018 in de Verenigde Staten verbleef terwijl zijn vrees toen reeds actueel zou zijn geweest, (b) verzoekers persoonlijke houding in deze bloedwraak na zijn terugkeer uit de Verenigde Staten eveneens afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen waar hij zich in zijn ouderlijke woning in het dorp Gjegjan ging vestigen op slechts drie tot vierhonderd meter van zijn tegenstanders en hij zelfs een café-restaurant opende in dezelfde regio, terwijl de Kanun voorschrijft dat alle door de wraaknemers geviseerde mannen zich verplicht moeten thuis opsluiten uit angst anders gedood te zullen worden, (c) uit verzoekers verklaringen bovendien blijkt dat de bloedwraak dateert van lang voor zijn geboorte en er intussen een verzoening is uitgesproken tussen zijn familie en de familie S. en uit niets blijkt dat deze thans heruitgesproken of geheractiveerd is, hetgeen hij ook zelf toegaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud zodat het hier om een louter hypothetische vrees gaat terwijl verzoeker volgens zijn eigen verklaringen altijd voorzichtig is en ervoor zorgt dat hij nooit meer een conflict heeft met de familie S., (d) het feit dat de familie S. door toedoen van verzoekers neef L. Z. sinds januari 2018 niet meer met hem spreekt, kan allerm minst volstaan om te concluderen dat zij verzoeker bij een terugkeer naar Albanië naar het leven zullen staan, te meer nu L. Z. intussen overleden is;

(ii) de verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn vrees dat hij of zijn familieleden bij een terugkeer naar Albanië het slachtoffer zullen worden van een politiek geïnspireerde aanslag tegen zijn persoon komen al op de helling te staan door zijn ongeloofwaardige verklaringen omtrent de bloedwraak waarin hij in Albanië zou zijn verwikkeld. Verder dringen volgende vaststellingen zich op met betrekking tot deze vrees: (a) in zoverre verzoeker verklaart dat hij bedreigd werd door drie onbekenden die hem waarschuwd en dat hij niet langer kritiek mocht uiten op de socialistische partij, dient te worden vastgesteld dat hij geen enkel bewijs voorlegt ter staving van zijn bewering dat hij het land heeft verlaten omdat een bevriende politie-inspecteur dit zou hebben voorgesteld, alsook dat zijn echtgenote hierover heel andere verklaringen aflegt en geenszins spreekt over het raadplegen van een bevriende politie-inspecteur, (b) verzoeker haalt geen overtuigende feiten of elementen aan waaruit zou blijken dat er voor de door hem aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen worden gedaan op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen verzoeker *in casu* niet heeft gedaan, nu (1) dient vastgesteld dat hij na de bedreigingen aan zijn adres in december 2020 geen klacht neerlegde bij de politie, (2) verzoekers tegenwerping dat hij niet kan worden geholpen doordat hij in een politiek conflict verwikkeld is met Gjon Gjonaj en Pjerin Ndreu niet kan volstaan, omdat hij ook wat betreft zijn politiek conflict met voormelde heren niet alle mogelijkheden tot nationale bescherming heeft uitgeput vermits verzoeker weliswaar stelt dat hij een aangifte tegen hen heeft gedaan op 18 januari 2018 maar niet met zekerheid kon vertellen wat er achteraf precies met zijn aangifte is gebeurd en hij verder ook geen stappen ondernam om dit te weten te komen, (3) wat betreft verzoekers vermoeden dat de hoofdprocureur van Pukë – mevrouw K. – de zaak (van 18 januari 2018) heeft geseponeerd omdat haar echtgenoot benoemd werd door Gjonaj en Gjonaj een goede vriend is kan niet overtuigen aangezien hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de manier waarop de Albanese autoriteiten gevolg gaven aan zijn aangifte bij de politie, hij weinig coherente verklaringen aflegt over de gevolgen van deze klacht tegen de heer Gjonaj, uit verzoekers verklaringen en de door hem voorgelegde documenten niet kan worden afgeleid dat mevrouw K. de procureur was in de zaak waarin verzoeker klacht neerlegde tegen Gjonaj, (4) zelf zo zou worden aangenomen dat mevrouw K. bevoegd was voor de behandeling van deze zaak en zou worden aangenomen dat K. verzoekers aangifte tegen de heer Gjonaj sepondeerde zonder hem daarvan op de hoogte te brengen – *quod non* – moet worden vastgesteld dat verzoeker nog steeds geen stappen ondernam om deze situatie aan te klagen bij de bevoegde instanties, (5) in zoverre verzoeker zijn nalaten om bescherming te zoeken bij de Albanese autoriteiten verder nog verklaart door te stellen dat zijn politieke tegenstanders connecties hebben bij de socialistische partij en de staat en verbonden zijn met de economische macht en criminele structuren in Albanië en er geen gerechtigheid mogelijk is voor hem via het gerechtelijk systeem zolang Gjonaj en Ndreu in Albanië aanwezig zijn, moet worden opgemerkt dat dit haaks staat op de vaststelling dat verzoeker op 11 mei 2021 door de rechtbank van eerste aanleg in Pukë werd vrijgesproken van corruptie en dat deze vrijspraak in beroep werd bevestigd, (6) de vaststelling dat verzoeker herhaaldelijk onjuiste of onvolledige verklaringen aflegde over zijn problemen met het Albanese gerecht, alsook het door hem neergelegde document in verband met de

uitspraak door het hof van beroep, verder zijn stelling ondermijnen dat er voor hem in Albanië geen bescherming aanwezig is en doen vermoeden dat verzoeker zijn vrij spraak in Albanië voor het CGVS wilde verbergen, (7) het feit dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud weigerde de naam of functie te geven van zijn vriend bij de politie en weigerde te concretiseren met welke criminele structuren zijn politieke tegenstanders precies banden hadden, het CGVS verhindert een gedegen beoordeling te kunnen maken van zijn verzoek, (8) de vaststelling dat verzoekers vader een conflict heeft met Gjonaj niet volstaat om te concluderen dat hijzelf zijn rechten in Albanië niet langer kan uitoefenen, (9) verzoeker zich beperkt tot blote beweringen dat hij als uitbater van een café-bar vaker dan nodig controle kreeg van de belastingdienst en dit omdat Ndreu hen op hem afstuurde, alsook dat hij omwille van zijn politieke problemen genoodzaakt was om zijn café-bar te sluiten nu uit zijn interview blijkt dat financiële eerder dan politieke problemen aan de basis van deze sluiting lagen, (10) het onderzoek door het Duitse weekblad Bild en door het SPAK naar Gjonaj en Ndreu niet impliceert dat zij zich ook in verzoekers zaak schuldig hebben gemaakt aan strafbare feiten; verzoeker geeft overigens zelf aan dat het onderzoek door SPAK niets te maken had met zijn eigen problemen; bovendien blijkt uit het initiatief van SPAK net de wil van de Albanese autoriteiten om misdrijven op het gebied van corruptie begaan door voormalige en huidige hoge functionarissen te onderzoeken en te vervolgen;

(iii) verzoekers stelling dat verzoekster in Albanië onder druk werd gezet door haar collega om voor de socialistische partij te stemmen is een loutere bewering. Uit het neergelegde WhatsApp-bericht kan enkel worden afgeleid dat iemand aan iemand anders het nummer van een kaart vraagt, ook uit het stemformulier valt op geen enkele manier een identiteit van de stemgerechtigde op te maken zodat deze documenten dan ook geen enkele bewijswaarde hebben. Verzoekers echtgenote legt bovendien in verband met deze bedreigingen ook verklaringen af die niet stroken met het neergelegde document;

(iv) verzoekers stelling dat verzoekster in Albanië eerst bedreigd werd met ontslag en vervolgens overgeplaatst werd naar een andere dienst volstaat evenmin om te concluderen dat het leven hen in Albanië onmogelijk wordt gemaakt door verzoekers politieke tegenstanders vermits dit opnieuw een blote bewering betreft, het document dat verzoekende partijen voorleggen bovendien niet specifiek aan verzoekster is gericht en zij zelf toegeeft dat het document kan worden aangevraagd door elke Albanese leerkracht die aangeeft dat hij of zij vrijwillig van school wil veranderen en uit de door verzoekster neergelegde ontslagbrief kan worden opgemaakt dat zij ontslagen werd wegens een meer dan 30 dagen durende ongewettigde afwezigheid en het feit dat zij niet reageerde op meerdere verwittigingen, hetgeen strookt met hun verklaringen dat verzoekster toen reeds Albanië had verlaten;

(v) hoe dan ook moet worden opgemerkt dat, zelfs zo verzoekster zou kunnen aantonen dat zij in Albanië problemen kende omwille van de politieke activiteiten van verzoeker – *quod non* – dit nog steeds onvoldoende ernstig is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, te meer gelet op het feit dat zij hiervoor geen bescherming zocht bij de Albanese autoriteiten, zij nooit klacht indiende tegen haar schooldirecteur of op een andere manier bescherming zocht tegen de problemen waarmee zij geconfronteerd werd en de tegenwerping van verzoekster dat zij geen bescherming kon krijgen omwille van verzoekers politieke problemen niet gevolgd kan worden gelet op het voorgaande;

(vi) bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen, blijkt dat er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen en kan er uit deze informatie worden afgeleid dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet;

(vii) de documenten die verzoekende partijen voorleggen zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissingen.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengen waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift niet de minste concrete poging ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoeken, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven. Verzoekende partijen volharden immers in hun vluchtrelaas, herhalen eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, poneren een vrees voor vervolgingen en spreken de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal tegen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Zo verzoekende partijen nog in het verzoekschrift poneren dat de commissaris-generaal enkel naar algemene beschouwingen verwijst over het feit dat Albanië veilig is en zich inspanst om de corruptie te bestrijden en dat er instanties zijn om zich te beschermen, maar geen aandacht heeft voor de persoonlijke politieke situatie van verzoeker waarbij hij een klacht heeft neergelegd tegen zijn politieke tegenstanders waaraan geen gevolg werd gegeven, dient te worden benadrukt dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekende partijen geenszins concreet aannemelijk maken dat zij, rekening houdend met hun persoonlijke omstandigheden, in Albanië alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput. Door te poneren dat het CGVS verzoekers persoonlijke omstandigheden heeft miskend, werpen verzoekende partijen een ander licht op het vastgestelde. De Raad benadrukt in dit verband nog dat bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Aangaande de inconsistentie tussen de verklaringen van verzoekende partijen onderling met betrekking tot het feit dat een bevriende politie-inspecteur verzoeker al dan niet zou hebben aangeraden het land te verlaten, voorzichtig te zijn en zo min mogelijk op sociale media te publiceren, hekelen verzoekende partijen in het verzoekschrift nog dat een onwetendheid geen tegenstrijdigheid uitmaakt. In dit verband dient te worden benadrukt dat, gezien verzoeker duidelijk raad vroeg aan zijn echtgenote voorafgaand aan zijn vertrek uit Albanië, wel degelijk redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat verzoeker zich tevens bij een bevriende inspecteur zou hebben geïnformeerd. Dat verzoekster daarentegen verklaart dat verzoeker enkel met zijn vader en met haarzelf sprak met betrekking tot zijn vertrek uit Albanië omdat verzoeker zelf goed op de hoogte was van de wetgeving (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoekster, p. 10), vormt dan ook wel degelijk een inconsistentie met verzoekers verklaringen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 3 juni 2021 (hierna: CGVS M I), p. 16).

Zo verzoekende partijen in het verzoekschrift voorhouden dat de commissaris-generaal geen onderzoek heeft gevoerd naar het feit dat verzoeker een klacht heeft ingediend tegen zijn politieke tegenstanders maar hieraan geen gevolg werd gegeven, gaan zij voorbij aan de uitgebreide motieven van de bestreden beslissingen waar dienaangaande staat te lezen dat van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen verzoeker *in casu* niet heeft gedaan, nu (1) dient vastgesteld dat hij na de bedreigingen aan zijn adres in december 2020 geen klacht neerlegde bij de politie, (2) verzoekers tegenwerping dat hij niet kan worden geholpen doordat hij in een politiek conflict verwickeld is met Gjon Gjonaj en Pjerin Ndreu niet kan volstaan, omdat hij ook wat betreft zijn politiek conflict met voormelde heren niet alle mogelijkheden tot nationale bescherming heeft uitgeput vermits verzoeker weliswaar stelt dat hij een aangifte tegen hen heeft gedaan op 18 januari 2018 maar niet met zekerheid kon vertellen wat er achteraf precies met zijn aangifte is gebeurd en hij verder ook geen stappen

ondernam om dit te weten te komen, (3) wat betreft verzoekers vermoeden dat de hoofdprocureur van Pukë – mevrouw K. – de zaak (van 18 januari 2018) heeft geseponneerd omdat haar echtgenoot benoemd werd door Gjonaj en Gjonaj een goede vriend is kan niet overtuigen aangezien hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de manier waarop de Albanese autoriteiten gevolg gaven aan zijn aangifte bij de politie, hij weinig coherente verklaringen aflegt over de gevolgen van deze klacht tegen de heer Gjonaj, uit verzoekers verklaringen en de door hem voorgelegde documenten niet kan worden afgeleid dat mevrouw K. de procureur was in de zaak waarin verzoeker klacht neerlegde tegen Gjonaj, (4) zelf zo zou worden aangenomen dat mevrouw K. bevoegd was voor de behandeling van deze zaak en zou worden aangenomen dat K. verzoekers aangifte tegen de heer Gjonaj seponneerde zonder hem daarvan op de hoogte te brengen – *quod non* – moet worden vastgesteld dat verzoeker nog steeds geen stappen ondernam om deze situatie aan te klagen bij de bevoegde instanties, (5) in zoverre verzoeker zijn nalaten om bescherming te zoeken bij de Albanese autoriteiten verder nog verklaart door te stellen dat zijn politieke tegenstanders connecties hebben bij de socialistische partij en de staat en verbonden zijn met de economische macht en criminele structuren in Albanië en er geen gerechtigheid mogelijk is voor hem via het gerechtelijk systeem zolang Gjonaj en Ndreu in Albanië aanwezig zijn, moet worden opgemerkt dat dit haaks staat op de vaststelling dat verzoeker op 11 mei 2021 door de rechtbank van eerste aanleg in Pukë werd vrijgesproken van corruptie en dat deze vrijspraak in beroep werd bevestigd, (6) de vaststelling dat verzoeker herhaaldelijk onjuiste of onvolledige verklaringen aflegde over zijn problemen met het Albanese gerecht, alsook het door hem neergelegde document in verband met de uitspraak door het hof van beroep, verder zijn stelling ondermijnen dat er voor hem in Albanië geen bescherming aanwezig is en doen vermoeden dat verzoeker zijn vrijspraak in Albanië voor het CGVS wilde verbergen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissingen aldus wordt weerlegd, blijft de motivering dienaangaande onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.6. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief dossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maken verzoekende partijen niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. In de mate dat verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM en artikel 3 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.10. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Albanië, in hun specifieke omstandigheden niet te

beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.11. Waar verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende de kennelijke ongegrondheid van het verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET